

Kemencesvidék

KOZGAZDASÁGI FÜGGETLEN HETILAP.

(„KISCZELL és VIDÉKE”)

(„KISCZELL és VIDÉKE”)

Hossz Gyula

Ceлдбмблк: Hirdetéseket és Helyesírtásokat felvevő Irtv. Esigmond Istváné könyvnyomdássa

Kereskedők és a moratórium.

Magyarország kereskedő világa a háboru kitörése óta olyan tapasztalatokon ment keresztül, amelyeket soha életében még képzeletben sem látott, még kevésbé érzi a gyakorlati életben. Nagyon természetesen, hogy az ország minden hatóságát ilyen meglepések érik, hogy előre jól elkészített rendszabályok, melyek a lehető legjobbaknak és legcélszerűbbeknek látszanak, a gyakorlatban be nem valnak és ha sietve nem reparáltak, közgazdasági életünkben nagy pusztítást végezhetnek.

A háboru kitörése után a kormány általános moratóriumot rendelt el. Ez a rendelkezés, mint a gyakorlatban látjuk megtette a kívánt hatást: a nyugalom ugyannyira — mint ilyen időkből lehetséges helyre állt. A kereskedők kezdtek az új életbe beleszokni: mindent kész pénzért fizetni és mindent csak így elérni. Vevő, azonnal pénzeses jutva, abba a helyzetbe került, hogy ületét óráról-órára áruval elláthatta a személyesítet képes volt élelni. Bőve a jobb jövőben, dolgozott olyan keretekben, amelyekben a viszonyok megengedték. A kormány, na gyonhelyesen, attól az elvtől vezetette, hogy nem csak az adókat tartoskító vé emi, hanem a hitelezőket is egyformán, hogy visszafizessék ne történhessenek — és nem képzelve, hogy a háboru félővnl

is tovább tartson, de amitől isten óvjon, talán egy évvel is tovább tarthat — elrendelte, hogy az árutartosásokra, akár nyílt számlán, akár azok váltófedezetet nyertek, haviaként az eredeti összeget álljúl véve, 10 százalékkal csökkentésenek. Ha ez a háboru már véget ért volna és eljutottunk volna oda, hogy a normális idők felé haladunk, szükségtelen volna ennek a rendelkezésnek bármily korlátozása vagy módosítása. De miután, — sajnos, a moratórium lejártáig, 1918. január 31-ig erre néve semmi remény nincs, okvetlen szükséges ennek módosítása, mert a veszedelem, amit ezen intézkedésnek továbbra való fentartása okoz az egész kereskedő világra, illetőleg asokra, akik tartosnak, károsan fekvő.

Mert vegyük, hogy már január 15-ig, a tartosásoknál 40 százaléka esedekes. Itt és még hat-hét hónapig tartoskító, minden adós abba a kellemes helyzetbe jutna, hogy a háboru világban minden adósát gától megszabadul, mert kell, hogy az teljesen kifizesse.

Lehetséges ez? Lehetségesnek tartja ezt Magyarország bármely ehhez értő faktora? Ha tehát a kormány nem intézkedik, mi történik?

Az ország minden kereskedőjét kiteszik állandó pereknek, saklatásoknak ugyannyira, hogy mikor már derengeni kezdene a isten segítségével jobb idők következnie, minden cég hírneve teljesen főnkre téve s mint oly cég szere-

pelve a világ előtt, mely agyon van perelve, ki nem fizet senkinek a kötelességével nem törődik. Mert, hogy a háboru középete csak fehérek hollóként szereplő cég lehetne, ki tartosását 100 százaléka erejéig ki tudja fizetni, az bizonyos.

Hisszen új árut hitelbe nem, kap amit bevéss. azt teljesen lekötik az áruk beszerzésére szükséges összegek, az ület egyéb költségei s a megélhetés.

Még fennmarad az az ok, hogy ő is jogositva van künlevőségeit behajtani. de azt hiszem, azt felesleges bizonyítani, hogy az ő adósára is ugyanaz az eset áll fenn, s azoknak behajtása is lehetetlen. Minthogy minden tényesrnek egyformán kötelessége oda hatni, hogy Állami életünkben, a nagy csapatok ellenére, melybe a háboru folytán sodortakunk, nemkülönbéztetés nélkül a fordulatjank elől és senki se-szereshemen előnyt másnak a károsodásával, felszámolásomat az illetékes körök jóindulatába ajánlom. Kérem és találgat rá módot, hogy a magyar kereskedő világ, mely mindenkor igyekedett tisztességes utakon jó hírnevét megtartani, ne sodortasson alkalmatlan és elviselhetetlen terhek által válságba.

Hadisegély-bélyeget

Magyarországi boldogság.

A marcellai elegáns hotel me kűlön szobájában Nautier Lucy és Grandlant Edgar, a szabó által reggelien asztaltól ülnek, a reggeli asztal mellett. Edgar arca sugárzik a boldogságtól, a mötbe Lucy kissé kovább lelkesült... a szabó Edgar az északi kirádságnak tulajdonát. Hajsógó eszt...

Lucy: Mit nézel?
Edgar: Hogy milyen édesen mosd a teát s az asztalt elcsibé. Ha valami egy hónap előtt azt mondta volna, hogy négy hét múlva kettőnkkel reggelizünk egy marcellai hotelben...
Lucy: Minden érdekes. Még a boldogság...
Edgar: Felégre! A kapitány biztosított...
Lucy: Trouvilleből Havraba. Rejtetesen

Edgar: Most mit sem fogok érezni. Főnn a fedélzetem s látni fogod a felséges naplementét, amint a tölves korong beelőlvad a tenger hullámaiba. S a csodásan, búváron szép halakait...
Lucy: mikor érkezünk Tuniszba?
Edgar: Holnapután! Alkonyatok már egy igazi himnuszban afrikai naplementét élvezhetek. Csodás kibőlt szinopompát.
Lucy: Van egy jó hotel Tuniszban?
Edgar: Kittűn. De amnyesem időzünk ott...
Lucy: S a szomszédosság?

A legközelebbi huss mérőidnyire. Aféle felvad cowboyok, napról feketere égett arccal. A legkülönösebb magány var rotnak. Félsz tőle!
Lucy: Ugy kiált!
Edgar: Új világban, új erkölcsök kűdít fogas élni. Pompás sétákat teszünk, lovagolunk, kocsiunk. Hete korán lefekszünk.
Lucy: Nem vagyok kíváncsi tennématté s a sportolást sem kedvelem. A korai lefekvésből pedig mígrént kapok.
Edgar: Akkor hát későn fekszünk le. Vessék egy szongorát.
Lucy: Csak mások muszájait szeretem.
Edgar (nyugtalanul): Asszán meg ott leszek én...

Kis savart csűnd.
Lucy: Drágám... most, hogy már egészen bizonyos lehetek földle, mennyire szeretlek, mert eléggé bebizonyítottam, ugy-e. most engedő, hogy elmondjam néhány gondolatomat, a melyek ma reggel ötölték az agyamba...
Edgar (egyre nyugtalanabban): Megbántad már?
Lucy: Nem, szeretlem, csakúgy, hogy nem bántam meg. S százasor is újra megcsalnék, mert De ismerem magam. Egész életem Parisban töltöttem, megszoktam a sajt, a társaságot, sok embert, hogy ugy mondjam, véremszavítam a nagy város mérges levegőjét, élni sem tudnék nélküle és sohasem tudnám megszokni a magányt... Tudom, hogy es nem kedves a gyűnégtelen, hogy est így a szemembe mondom, de lásd drágám, már nem vagyunk gyermekek s megválasztottunk életünk határozott irányát... S

bár egés erőmből szeretlek, nem...
Lucy: Csak azt, hogy itt...
Edgar: Mit akarsz ezzel mondani?
Lucy: Csak azt, hogy itt...
Edgar: Mit akarsz ezzel mondani?
Lucy: Csak azt, hogy itt...
Edgar: Mit akarsz ezzel mondani?
Lucy: Csak azt, hogy itt...

Lucy (ajánlóval): Hogyan, a jgszta, de hát ki tudja, hogy itt vagyunk?
— A szokásom, a kínat tegnap este sürgönyöztem, hogy ide küldje más nyom leveleit. Nem fog felegetni, megbízhat benne.
Edgar: Kű pedig a titkárómnak hagyttam meg, ha valami igen fontos levelet érkeznek...

Lucy: Belépőjegy Fuhler akadémián meglátogatására... november elsőjére... Azt hiszem, te-déken fog beállni. Nem egyszer halottam.
Edgar: Fehéreg-s ember!
Lucy: Nem annyira mint te!... imo, egy meghívó Tverriénéhez, Trouvilleben.
Edgar: No lárs! Főlkérnek, hogy vállaljam el a védelmet a Klub pártban.
Lucy: Oh, be érdekes!
Edgar: Igen, ha sikerülne fölmentenem, s mi egyébként némi gszemberűg volna... Mindamellettt óriási szenzációt keltene.
Lucy: Fő! kell mentenem!
Edgar: Tuniszból?
Lucy: No lásd, hogy nem szabad oly soká Tuniszban maradnunk! Egyébként: mond csak

Irgalmas szamaritánusok.

Lélekemelő, és a nemes önzeműködés, mely lyel e nemzetre szakadt nagy terheken mindenkit segíteni. Sinte rohami látom itthon is az áldozatos lelkeket, mikor a száznjú háboru sebesülteit felkeresgeti, velük az irgalmas szamaritánus bibliai történetét nem egyszer, de számszor, egyszerű is megismételi.

Fáj a szive ha sebesült katonáinak kosztja sovány, egyszerű, megakad a szeme, ha a szent vedőknek ruhája, nyugzó helye nem kifogástalan. Siető gorda, hogy eleven szennel teli szánand, hadhat üdítő fürdővel lássa el. Felejtethetetlen falvaknál serény buzgalom — sorra mind, mikor a törvényes költések csekélysege miatt sovány menasit bőviteni, gazdagítani törekednek. Látnak az áldozatos munkát, a melyet érdemes nőik, szárdhatatlan doktorok művelnek nap-nap után.

As se körül ki figyelünk, mint száll országaserte itt is, ott is, a lelkekre nehezéd rajjalom, as a lopva, majd nyitlan is ki-kötő panaszkod aggodalom, hogy a hazáért oly sok áldozatot hozó sebesülteink majd itt, majd ott nem kapják meg azt sem, a mit az elemi higiénia, a gyógytudomány, az emberi résztvevő, aszerető szív követel: kifogástalan tisztaságot mindenütt a sebesültek körül, bő és jó táplálékot, sulyos, ragadó bajok megkövetelte elköltés, szóval mindenféle ápolást.

Csak mintha egyesek szorgalmazása pihenne még: a mi legkönyvebb valamennyi között, költégetelen, ingyenes és szintén az elemek eleméből való? Hogy sebesült katonáinknak nemcsak megfürdőt sebtük, testük, tiszta águk, hetenként surolt padlójuk, folyosójuk, lépcsőjük, több-kező csarélható fehérneműjük, tiszta üdítő italuk, hanem tiszta levegőjük is legyen! Hogy sárt helyen tömeges együttlét mellett milyen kiélt, terhes, csakhamar a levegő, ha ennek fölirtésére nem elég az emberi természet természetes undora, mikor valaki az ilyen terhes levegős helyiségbe belép, vegye figyelmes, szamaritánus kezébe kitűnő doktoroknak, Okolicsányi Kuthy Deszák remek könyvét.

A gümőkór képeskönyve. A nagy betegség természete és az emberiség birkózása vele. 268 magyarosköppel. Budapest 1908. Korvin testvérek könyvnyomdája. Ára 60 fillér. Ha valaki tudományos rendszerességgel is érdeklődne a kérdés iránt, áldozatos ismeretekkel gazdagodhatik Aujevszky A., A baktériumok természetrajza cs.

nagyasabán (I—XV 1—920 l.) munka 76 sz. lapjam.

Üdvöségesen kinyílik bennük a szemünk, igazán, mikor tömegesen megrakott korházainkban sűrűn sikáltatunk, monok, stúrgetjük a mindenrendű-ranga tisztaságokat, de ugyanakkor tömött késsel szorjuk körtermünkbe a finom keszék kísértette nikotinkezdéseket, hogy csak semmisse hiányozzék a szegény szenvedőknek kívánságai közül, oly sebesültek között, ahol nem egyet heteken át ágyakhoz szögöz nagy sebtük, jó levegőre menni nem engedi őket a tüdőgyulladás, a sok fajta emészto lár, nem egy tüdőbajra hajlamos, nehéz, kapadó léleketű, sok egyéb nyavalya miatt nem mozdulhatnak tovább. Lehet e szív oly asztelen, a mely ezektől ast is megtagadja, a minek a megadása semmibe sem kerül.

Tömeges sebesült katonák termében már csak az említettek miatt is ne engedjük semmifajta füsttel megmérgezést az amugy is hamar kihásonált levegőt. A dohányzás minden körházban tilos. Csak nem ok nélkül tilos, Figyelemmel tartatom szövetséges népeink csodaeórel vívott harcainak képeit; kórházakról is van elég.

Még ezeken a képeken is kibővízhetem, hogy a sebesült katonák körterméiben: Rauchen ist verboten! Tudom, hogy emberi aszenvedéllyel szembezállni egy ember erejét meghaladó dolog, tudom, hogy azoknak is, a kiken a baj hatalmi része mulik, szent a meggyőződésük, hogy az antiseptiszis nem csupán csak szorosan a sebhez szagorodik.

Minthogy hazánk legjava érdinek aggódova szerető gondozásáról esik a szóbeszéd, minthogy sok nehéz sebben aszenvednek véreink, a sebgyógyulását pedig emberi gondosságon kívül első sorokban a tiszta és megüsterült víz végezi, a vér rekrécioja pedig főként a tiszta, okszigénus levegőn mulik (dovoszi stb. szanatóriumok). legyünk rajta emberszerető szívvel, hogy katona körterméink legalább füsttel ne fertőztessenek tele, az ingyennek, éltető levegőt sürgessük bele és semmi szin alatt se engedjük meg körterméinkben a dohányzást.

A ki már mozogni tud és kimehet, ha aszenvedélyének nem lehet ura, dohányzó paszióját töltsse ki a szabad ég alatt. Mert bizony mi nem vagyunk irgalmas szamaritánusok, ha a gyógyulás egyik legfőbb hajtóerejét, az elemek elemét, a tiszta levegőt magunk, az irgalmas szamaritánusok raboljuk el.

Bán János plébános

Panaszok a hadsegélyezés körül.

A közelmultban olvashattuk, hogy Udvarhelyvármegye főispánja nyitlan szót arról, hogy a hadsegélyre szorultk özseírásánál sok hiba esett: a mit ekvetően jóvá kell tenni. A hadsegélyezés magában véve igen áldozatos, jótékony intézmény, hogy a tényleg rászorultak mentve legyenek a nyomortól és nélkülözéstől, ha helyesen alkalmaztatik. Egyébként sok munkátlaniságnak is egyébnek okozója, a mennyiben a kapott pénz nem fordítják, amire tényleg fordítani kellene, hanem lukaszuscikkekre, fényezésre és sok másra. Így van ez faluhelyeken, így van ez városokban:

Azok az asszonyok, vagy családok egyik másika, ahonnt a családfelették hadbavonult, oly költekezést engednek meg, a mit azelőtt soha észlelni nem lehetett. Pláne így télvis idején, mielőtt több foglalkozás szűnetel, elég tisztességes segély folytán az eddigi asszonyi dolgokat az illető családok másokkal vegestetik. Sőt azok is, kik eddig más házaknál takarítással segítették elő a lédélfenntartását, most otthon tétlenül a házban.

Panasz hangzik a gazdák és uradalmak részéről is. Napssámoshány van, a kiket nöccelédekkel kellene pótolni. Asszonyban azok az asszonyok, kiknek a férje harcavonult, semmi szin alatt sem hajlandók napssámomunkát végezni, legjobban ast mondják:

— Elég jó segélyezést kapok, nem szükségem dolgoznom.

S azok a munkálatzó gazdák is, a melyek mind ezek után más vidékről hozzatnak munkást, mert hát az asszonyok mostanában nem dolgozik. Megtörténik például, hogy a hadsegélyt átvevőknek van háza, szőlője, telke s egyéb gazdasági erők s napi 2 korona, vagy 200 fillér segélyben részesül.

S számtalan családnál tapasztalható, hogy sok oly lukaszuscikkekre kerül a segélyből, a miről azelőtt az illetők is tudtak.

Ezek csak egyszerű, keresetlen példák, melyek igen sok esetben megtörténnek és megtörténtek, holott van szegegyebb elem, a mely hiába kér, nem kap semmit.

Üdvös és célszerű volna, ha egy esetben a segélyt természetben kiadnák, a mire valakinek szüksége van, vagy rászorul. Így eleje lenne véve a rokasónak, a lépten-nyomon fellépő panaszoknak.

Egészen szükséges az özseírás kiváltása, hogy az ne kapjon, a ki rászorult, vagy né oly mértékben, el eddig kapott és ne maradjon ki se olyan, a ki igazan rászorul a segélyezésre. Aki tényleg rászorul, kapjon; attól pedig, aki nem szorul rá, vonassék el oly arányban, ahogy azt a viszonyok szükségessé teszik.

drágam ... annyira vágyódsz épen Tuniszba

Edgar (lepleve amomorságát): Csak arra vágyom, a mit te akarsz.

Lucy: Érdemes e néhány héttért az a nagy mozgalom. Olaszországot amugy sem ismerem, szegyélem, ha szó esik felőle s oly tudatlanul állok ott, mint egy iskolás gyermek. Míntán most itt vagyunk utjában, nem okosabb volna arra tartani? Ast hiszem, az olasz tavak és idősben csodaszépek. Pandarini olyan grófnő nem győzött becsélni felőlük s nem egyszer hívott, hogy töltsék nálá pár hetet a villájában. Most egyben megfelfoghatnánk. Tudom szűrnyen megőrülne.

Edgar: Ast hiszed, fogadna? Ilyen körül-
... k közt?

Lucy: El less ragadtatva, hogy e szerelem-
mek hajlékot adhat. Hiszen tudod, a gróf annak idején őt is a férjéül szűkítette meg. Pajtások leszünk. Meglátod, felséges pár hetet tölthetünk nálá. Pompásan fogunk mulatni. Mindig tele van a háza vendéggel. Capranziót is visontájtjuk.

Edgar: Nem monáhtatám, hogy hiányoztál.
Lucy: S foként oivállalhatod a Klobb pör-
védelmét.

Edgar: Mi módon?
Lucy: Lagaroból könnyen Parisba család
hatas, megbeszélheted a dolgot a magaddal ha
szó a perirratok, hogy ott át tanulmányosd
ugye, nem megőrülünk

Julie (beköpeg): Edgar urat kéri
szonhos, Parisból.

Edgar: Jajom! Beccám meg szivem egy

percere. (Kisját.)

Lucy (kis tudós után): Noe, Julie, elá-
dett vagy, hogy velem jöttél?
Julie (tartózkodón): Mindenüvé követném,
asszonyom.

Lucy: No igen, de elégedett vagy?
asszonyom nem

Lucy: Ast hiszed, ostobaságot követtem
el?

Julie: Oh, asszonyom! Est sohasem mer-
...

Lucy: No de ha én kérdésesem... ha aka

Julie! Hát ast hiszem, asszonyom, győke
res ostobaságot követett el!

Lucy (álmódossa, mintegy magának): Pe-
dig aseret én is szeretem

Julie (szerényen): Parisban olyan jól lehet
szerejni!

Lucy (álmátagon): Igan... és sokkal mulat-
ságosabb módon.

[Eugène Vassour

Könyveket

bekötésre elfo-
gad s jutányos
áron ezektől:

Vörösmarty-könyvnyomda

Tisztelt barátom!

Senki sem tudhatja, mikor érhetik testi szenvedések, **On sem.** Ha azt is hiszi, hogy erős és egészséges ki tudja **nem** támadják már alattomban a szervezetét egy gonosz **betegség** csirái. Nbredjen fel és tekintsen figyelmesen lé-
nyének bensejében, akkor láthatja, mennyit vétkezik nap-
ról-napra legnemesebb szervei, szóval saját maga ellen **vissza**
tapasztalni, hogy az emberek sokkal jobban ápolják kül-
sejüket. Minden nap mosdanak és fürdenek, néha fölös-
leges sokat is, tehát a külön tisztaságról kellően gondos-
kodnak; de ha valaki azt kérdezné, hogy mi is tesznek **az**
emberek belső szerveik tisztasága érdekében főképpen

a vér tisztítása

személyében, akkor nem lehet kielégítő feleletet adni **mert** erről ugyyszólván egyáltalán nem gondoskodnak. Hi-
betetlen dolgok jutnak az emberi szervezetbe és mégsem **gondolnak**
arra, hogy megszabadulják a szennytől a fölös-
lagról, hogy eltávolítsuk a testből mindazt, ami nem odavaló

hogyan meg kell tisztítani a vért!

Pedig egészséges vér az az élet alapja, hiszen a **vértől**
ered az emberben minden meleg, munkaképesség **és** erő. A vér tisztasága tehát gyértelemű az egészség
megóvásával. Leginkább vétkes az egészsége ellen az akj

a vér tisztítása

érdekében nem tesz semmit. A vér szennyezései akár **hűsők,**
akár bűsők, idéznek elő minden betegséget in-
ten ered minden kor, tömördek nyomorúság, veszedelem,
keserűség és fájdalom.

Az idegesség

masszánk legnagyobb nyomorúsága csakis a vér hiányos **minőségű**
és táplálására vezethető vissza.

Nincsen olyan idegtápszár, mely evés után a szerve-
k bármikép is hatna az idegekre. Bármilyen szépen és **hangon**
hirdetik is az élele szereket, ez mind csak **szó**
amítás és félrevezetés egész közönséges csalás és **szó**
arra jó, hogy a minden szalmasszába kapaszkodó be-
k az utolsó garaszt is elvegye tőle. Csak egyetlen

idegtápszár

létezik, és ez a vér, még pedig csakis az

egészséges, tiszta vér.

ez látja el az idegrendszer legfontosabb elágazásait, **erőt**
és adja meg az idegeknek a szükséges táplálékot, **erőt**
és ellenálló képességet, amelyre oly nagy szá-
van az embernek a létért való komény küzdelemben.
egészséges vér nélkül nem vinni semmire, ha még olyan
idegtápszárakat raknak is eléje.

Mivel tisztítsuk tehát a vért?

A természet maga mutatja az utat. A növényvilág gyógy-
készt találhatók a legtermészetesebb és

legkiválóbb vértisztítószer.

Minden idegnek emlékeztet a természet örök törvényze-
ségére, ahogy az örökké fennálló állat- és növény között **szó**
és természeti törvényeket senkisésem tudja és nem **is**
fogja megdönteni.

A lehető legjobb vértisztítószer meg kell ismernie. Ha

Grundmann P. gyógyszerész

Vértisztító teája

Vulnerál-védőleggyel

Est a teát előírás szerint, az az minden második, **harmadik**
napon egy csészével kell állandóan inni, akkor **látni**
fogja, hogy ember, és pedig egészséges ember. Ez **a**
tea megadja testének az egészséget, életkedvet, tetterőt, **fiatalos**
rugékonyságot, erőt, ellenállóképeséget, szellemi **élénk**
életiséget egészen agg koráig és mindég legjobb barátja **less**
és marad. Ez megvédi az egészséget tönkretévő, **minden**
felől támadó betegségek csirától, megóvja az **ideg**
egészségtől és csodásan javítja a közérzetet. A tea a **legjobb**
szer a nedvek megromlása, kiütések, sömör, nő-
lyag és vesebajok anyagcsere zavarok érelmeszesedés és **különösen**

köszvény és csusz

ellen, azonkívül vértódlások, gyomor és bélbántalmak **ellen.**
A tea rendessé teszi a székelést és elősegíti az **emésztést.**
— Mellőzszük e helyen a köszönetnyilvánítások **sorozatát**
ámbar naponként érkeznek a közönség minden **köréből**
az elismerő levelek és hálaíratok ezen tea nagy-
szerű hatásáról.

Mindenki győződjék meg maga a tea meglepő hatá-
sáról és fejezze ki azszal háláját, hogy jó lélekkel ajánlja **est**
a teát másoknak is.

Csomagja 2, 4, 6 Kor. Probacsomag 1 K. 5 ilyen próba-
csomag 4 korona.
Egy sikeres kurához 2 db. 6 K-ás csomag szükséges,
összesen 10 koronáért, bérmentve.

Grundmann P. gyógyszerész

Berlin, SW. 68. Friedrichstrasse 208.

Rendelő órák 8—7-ig vasárnap is.

Használati utasítás Grundmann vértisztító teájához.

Grundmann Vulnerál vértisztító teája mint hasi szer leg-
melegebben ajánlható mindazoknak, akik kiütés, sömör,
kelevény, nedvek megromlása, aranyér, vese, hólyag, máj **és**
gyomorbetegségekben, különösen érelmeszesedésben,
idegességben, anyagcserezavarokban

köszvény és csuszban

vagy vértódlásban szenvednek, oly módon használandó,
hogy ezen teából egy evőkanálnyit egy csésze vízzel erősen **felfo-**
rtalunk és szűrés szerint reggel vagy este langyo-
san isszuk.